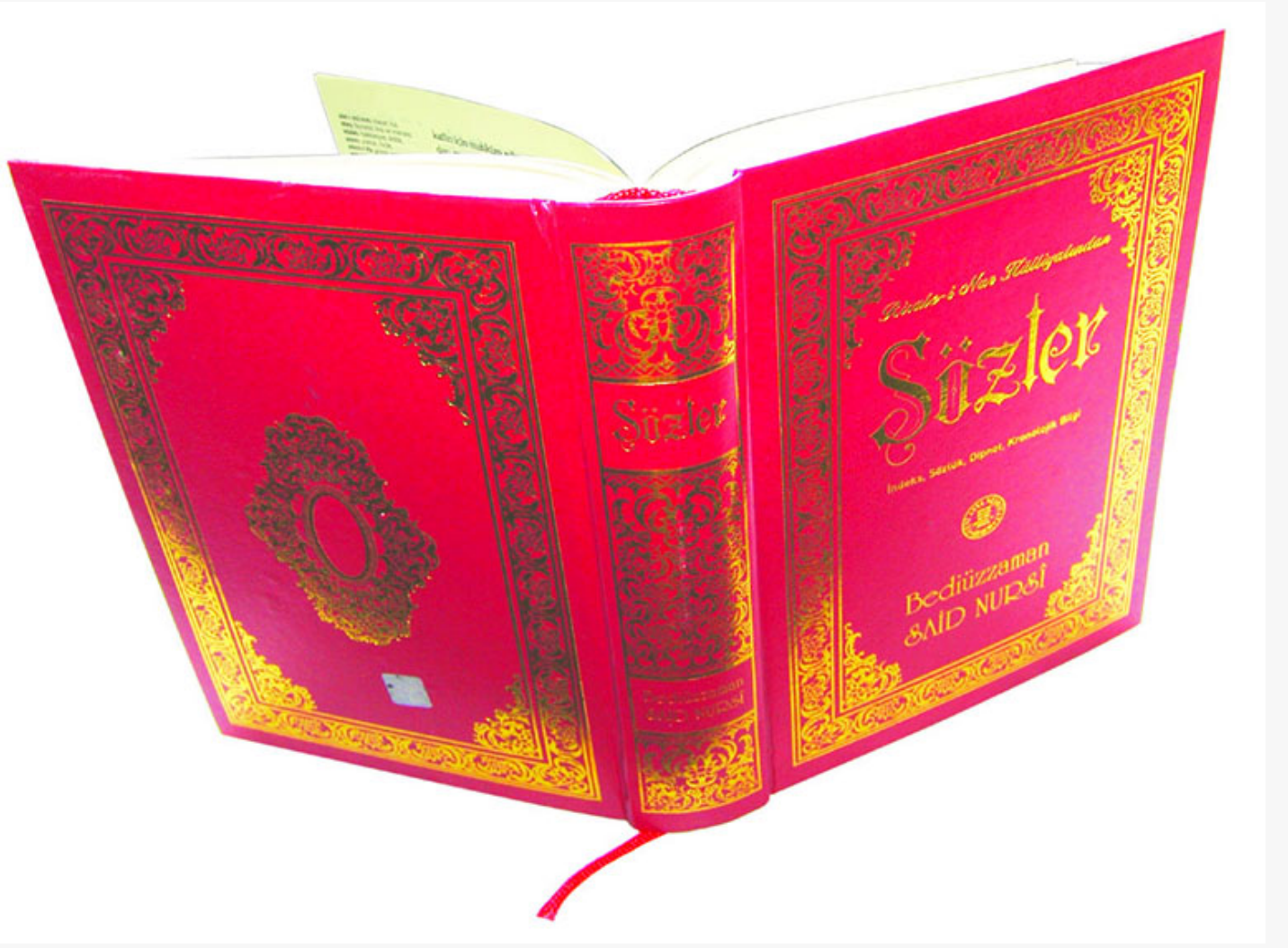

Bediüzzaman; ‘Risalelerin bir harfine dokunmayı azim bir günah telâkki ediyorum’

“Tâbiratınızla, şivenizle okumak bana o kadar zevkli, lezzetli geliyor ki, tarif edemem. Onun için bir harfe dokunmayı azîm bir günah işliyor telâkki ediyorum.” (Hulûsi)

Hulûsi’nin fıkrasıdır:

(...) Şuraya bir işaret etmek isterim: Kur’ân’ın kerametine bir nokta, bir zerre daha ilâve ediyorum. Gerek Eğirdir’de, gerek burada bazan zihnime birşey gelir ve kendisiyle hayli meşgul ettirir. Hemen ilk mektubunuzda benim zihnimi işgal eden bu şeyin cevabını bulurum.HAŞİYE Bu birde, beşte kalmadı, çok taaddüt etti. Onun için diyorum ki, kerâmet-i Kur’âniyedendir.

İkinci mesele: Güzel ve ilmî bir ders olmakla beraber bir cihet daha hatıra geliyor. Hizbü’ş-şeytanın avenesi tâ buralardan dolaşarak sahte ve şaşırtıcı hareketlerle arkadan çevirmek istemeleridir. Bu sebeple şifâhâne-i Kur’ân’ın anahtarı, inâyet-i İlâhiyle elinde bulunan sevgili Üstadımızın bu zehirlere de ilâç yetiştirmesi ve silâhhâne-i Kur’ân’dan aldığı acip silâhlarla mübareze etmesi nev’inden güzel ve bedî üslûpla ve harika temsilâtla bulunuşu hakikaten şâyân-ı menn ü şükrandır. Allah sizden çok razı olsun.

Üçüncü mesele: Hakikaten çok güzel, çok hoş, çok vâzihtir. Bu meseleyi beş noktaya ayırmakla sanki İslâmın beş rûknünü hatırlatmış, selâmet için beş esası göstermişsiniz. Hem bunu dostlarınıza ve kalben sizden birşey bekleyenlere, sual-i mukaddere cevap nev’inden kaleme almışsınız. Fakat hüsn-ü zanna mesağ veriyorsunuz. Niyetle me’cur ve faide-mend olacağını ihtar ediyorsunuz. Sâil buna da razı. Otuz İkinci Sözün Üçüncü Mevkıfı zaten bu derde ilâç vermekte, bu yaraya merhem vurmakta ve bu arzuya çare bulmaktadır.

Sözler’le kuvvetü’z-zahr olduğunuz mü’minler, bataklıktan çıkardığınız mütehayyirler, ayılttığınız sarhoşlar, iade-i şuur ettirdiğiniz divaneler, şu zamanda Kur’ân’dan daha iyi mürşid olamayacağına inandırıdığınız hakikaten müştak insanlar, ilzam ettiğiniz münafıklar, mülhidler, hattâ kaçırdığınız şeytanları her gözü olan ve bakan gördü, akıldan nasibi olan anladı, kalbi bozulmayan inandı. Bu azîm muvaffakiyâtın sırrı, acz yolunun rehberi olan Kur’ân’ın ve Nurların dellâlinin gösterdiği hakikî acze karşı Hâlıkın ihsanındadır. “Yaş ve kuru ne varsa ap açık bir kitapta yazılmıştır. (En’âm Sûresi: 6:59.)” âyet-i celilesine istinaden, her ne matlubunuz varsa Kur’ân’dadır. Buna muvaffak olmak için, Nurlarla alâkadar olmak, Kur’ân’a hâdim olmak, Allah’a karşı haddini ve acz-i tam içinde bulunduğunu anlamak ve bütün mevcudiyetiyle kabul etmekle olur diye mütemadiyen mü’minleri bu kestirme, selâmetli ve saâdetli yola çağırın Üstadımızdan Allahü Zülcelâl Hazretleri ebeden razı olsun. Dünyevî, uhrevî bütün muradlarını hasıl etsin. Ümmet-i Muhammed’e bağışlasın. Âmin bihurmeti Seyyidi’l-Mürselîn.

Duânızın cümlemiz muhtacı ve duânızda bulunmak hepimizin borcudur. Sabri Efendi kardeşimiz ne güzel takdir etmiş; mâşâallah, mâşâallah! Kimin haddidir ki, bu Nurlarda yanlışlık bulsun. Evet, bazı ibareler belki edebiyat denilen şeye tam muvafık düşmüyormuş. Bunda da isabet var. Çünkü edebiyat satılmıyor, Kur’ân’dan nurlar gösteriliyor. Bu fakir kardeşiniz bu Sözler’i okuduğum zaman Üstadımı temsil eder bir hâl alıyorum. Tâbiratınızla, şivenizle okumak bana o kadar zevkli, lezzetli geliyor ki, tarif edemem. Onun için bir harfe dokunmayı azîm bir günah işliyor telâkki ediyorum. Bazan verdiğiniz salâhiyetin manevî kuvvetiyle namınıza olarak bir harfin yerini değiştiriyor veya kaldırabiliyorum. İşte bendeki telâkki ve tesir bu mahiyettedir.

HAŞİYE: Bu kerâmet-i Nuriye, Hulûsi’de olduğu gibi çoklarda dahi tezahür etmiş ve ediyor.
Barla Lâhikası, yeni tanzim, s. 110